

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: J. A. Rosell Pujol.

Subdirector: Joan Ramon Baiges.

Gerent d'AdP: Josep Segura.

Cap de redacció: Enric Guinart. Política: Iago Andreu i Marc Rodríguez. Societat: Aina Mauri, Irene Casasayas i Pepa Gallego. Esports: Iván Moure i Rafa Mora. Cultura i espectacles: Roser Porta i Andrés Luengo. Àrea Monogràfica, agenda i televisió: M. Teresa Blanco. Diagramació: Biel Rosal, Josep Capell (Sistemes) i Nerea Moreno. Fotomecànica: Pako Temprado. Fotografia: Tony Lara i Ona Morante. Edició: Marcel Tuyet i Laia Martínez. ANDORRANA DE PUBLICACIONS Director comercial: Adrià Ledo. Publicitat: Pilar Torrentalá, David Aurió, Xavier Farran i Nelly Dedea. Cap Àrea Monogràfica: David Aurió. Administració: Nona Muñoz i Alicia Ruiz. EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDIC DE CATALUNYA

Editorial

Prensa-Política i Política-Ficció

*L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articulistes hi exposen posicions personals.*

Ja fa dies que anem observant i donant a conèixer un moviment subliminal dedicat a torpedejar unes negociacions polítiques que, per la seva especial importància, necessiten de temps, llibertat i cap tipus de pressió. Però el fenomen augmenta com la teoria de la bola de neu. Es parteix d'un plantejament imaginari, encara que possible, a partir del qual s'elabora tota una teoria de futur, sense cap arrel autènticament objectiva en el present. No són les pràctiques polítiques que el país necessita. La vella teoria que qui no té res a perdre pot dir el que més li convingui sense cap preocupació, no és vàlida en els moments actuals, en què sobren els testimonis i manca una informació objectiva.

Fa uns anys, a l'Argentina, quan la crisi que patia era més forta que mai, va sorgir la cèlebre frase de «Prou de realitat, volem promeses». Naturalment, va sonar

fort, perquè no tenia contingut, com la cloca de les nous buides per dins. A casa nostra no donem temps a la negociació i en alguns sectors es passa a l'acció amb abundant sal grossa, quant a comentaris i informació. El problema és que aquest testimoniatge buit es recull i transmet a través de fonts de comunicació que no tenen present la seva funció de

JUGUEM MASSA AMB EL TESTIMONI I POC AMB LA INFORMACIÓ NECESSÀRIA

mediadores entre subjecte emissor i subjecte receptor, sinó que són politja de transmissió dels desitjos d'uns i no de les realitats que es tracten a tres bandes. Si la informació és débil, i és obvi que ho ha de ser amb unes negociacions en curs, la deformació i la manipulació té un terreny abonat

per a aquells que els plau cultivar-la sense massa problemes.

És difícil encertar quin serà el final, i menys encara què passarà de la suma o resta de vots en la constitució del Consell. Manifestar que es pot produir un empat en les votacions, en aquests moments en què tot just comencem, és fer política-ficció i presentar el fet com a notícia prensa-ficció. Ni una cosa ni l'altra ens agrada. Menys encara interpretar quan es poden produir unes noves eleccions, com a conseqüència de les suposicions plantejades. Només qui té ganes que això sigui així ho pot defensar. Deixem cadascú amb la seva consciència de si és realment just o no.

El problema rau, per a nosaltres, en el fet que juguem amb opinions de sectors molt concrets en contra de tot allò que passa al carrer o del que pensa el ciutadà. No creiem que a l'home o dona que ha votat fa uns dies li pugui agradar que tot això hagi estat una cortina de fum. Perquè el que es va dir i tal com es va dir és el que ara es demana. I no les manipulacions actuals que parteixen d'una quimera que ningú pot afirmar que sigui real. La futurologia sense fonament és mala consellera i no dona fruits.